

ASSAIG

Javier MORENO LUZÓN & Xosé M. NÚÑEZ SEIXAS

Los colores de la patria. Símbolos nacionales en la España contemporánea
Madrid: Editorial Tecnos, 2017,
456 pp. 25 €

Javier Moreno (Hellín, 1967), catedràtic d'Història del Pensament i dels Moments Socials i Polítics a la Universitat Complutense de Madrid, i Xosé M. Núñez (Ourense, 1966), doctor en Història Contemporània per l'Institut Universitari Europeu de Florència i catedràtic d'Història Contemporània a la Universidade de Compostela i a la Ludwig-Maximilians Universität de Munic, signen un estudi aprofundit que mira d'explicar, a través dels símbols nacionals (particularment les banderes i els himnes), els acords i els conflictes que s'han donat en la història contemporània entre el nacionalisme d'Estat d'Espanya i el que els autors anomenen «moviments nacionalistes alternatius»: el basc, el català i el gallec. Com destaquen els historiadors, els símbols agermanen però també provoquen conflictes. Javier Moreno i Xosé M. Núñez dibuixen una història, força complexa i mal coneguda en general, dels emblemes nacionals, els que han estat més discutits i els que tan tingut poca pervivència, dels usos que se n'han fet des de totes les capes de la societat (des de les altes esferes de poder fins a la classe treballadora) i, per tant, també dels diversos significats que han adquirit al llarg del temps. Així mateix, donen fe de l'allau de conflictes que han suscitat i de la dificultat dels espanyols per trobar-ne alguns que fossin compartits.

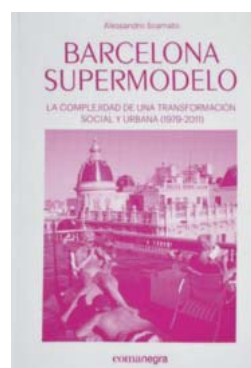

NOVEL·LA

Iris MURDOCH

El mar, el mar. Traducció de Laura Baena. Barcelona, Edicions de 1984, 2017, 736 pp. 20,90 €

Iris Murdoch (Dublín, 1919 – Oxford, 1999) va dedicar quaranta anys de la seva vida al conreu de la novel·la, però també va destacar com a filòsofa i assagista, així com un període com a professora universitària. El 1978 va rebre el premi Booker per *El mar, el mar*, una de les seves obres més celebrades, que Edicions de 1984 ha publicat en traducció de Laura Baena. *El mar, el mar* és la història de la vida de Charles Arrowby i de les obsessions que poblen el seu pensament. Arrowby és un dramaturg ja retirat que, a causa de les amargors provocades pel seu egocentrisme i les seves frustracions, es desplaça de la gran ciutat, Londres, fins a un poble mariner a la recerca de la pau d'esperit. El teatre i l'amor, la feina i la vida sentimental, alimenten les més grans obsessions de la seva ment, la qual es veu sotraquejada un cop més amb el retrobament d'un antic amor d'adolescència, Mary Hartley Fitch. Malgrat el propòsit inicial de recloure's a casa, aquest encontre amb el seu amor de joventut el fa sortir altre cop al terreny de les obsessions, aquest cop motivades per aquesta figura dels temps passats, amb la qual travarà de nou una relació tempestuosa que farà evidents l'egoisme i la megalomania d'Arrowby. L'obra d'Iris Murdoch explora sempre els mateixos temes: l'enveja, la crueltat, la vanitat, escenificats mitjançant uns personatges que volen mostrar al món la cara contrària al seu fons d'esperit.

ASSAIG

Alessandro SCARNATO

Barcelona supermodelo. La complejidad de una transformación social y urbana (1979-2011). Barcelona: Editorial Comanegra – Ajuntament de Barcelona, 2016,
340 pp. 24 €

Alessandro Scarnato és arquitecte per la Universitat de Florència i doctor per la Universitat Politècnica de Catalunya. Ha impartit la docència en diverses universitats i té publicats alguns estudis d'investigació. Es dedica a la recuperació d'edificis històrics. *Barcelona supermodelo. La complejidad de una transformación social y urbana (1979-2011)*, traduït al castellà per Marina Laboreo, és un estudi de l'evolució de l'urbanisme barceloní des de la Transició democràtica fins als nostres dies, concretament l'any 2011. Amb la fi del franquisme, Barcelona va emprendre una via de renovació urbana que va fer que la ciutat fos el centre de totes les mirades, una renovació motivada per una classe política prestada als serveis urbanístics i una generació de joves arquitectes amb idees innovadores. El llibre, concretament, posa el focus en les transformacions que va fer Ciutat Vella entre 1979 i 2011, de manera progressiva, coincidint amb l'auge i el declivi del govern socialista. En resulta un estudi molt atractiu que no s'està de relacionar el rentat de cara de la ciutat amb el fenomen turístic, la creixuda de la immigració i, sobretot, amb la globalització.